

LUPINE

het gewas van de toekomst

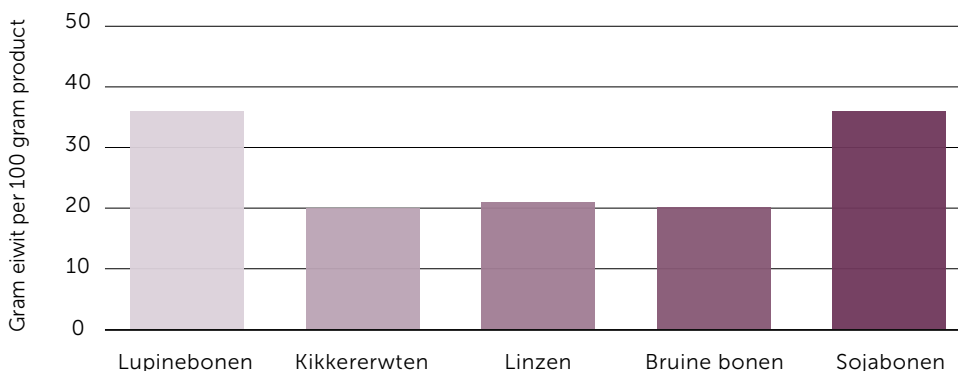
Lupine is een nieuw en veelbelovend eiwitrijk gewas. Naast dat lupine als eiwitrijk product voor humane consumptie geschikt is, draagt het in de agrarische praktijk bij aan een gezonde bodem en biodiversiteit. Ten slotte is lupine een rustgewas voor de bodem en speelt daarmee een cruciale rol in de vruchtwisseling op agrarische bedrijven.

Hoog eiwitgehalte

Lupine heeft een eiwitgehalte, variërend tussen de 33% tot 40%. Deze eigenschap maakt lupine een waardevolle bron van plantaardige eiwitten, essentieel voor een gebalanceerd dieet.

Lupinebonen zijn rijk aan eiwit

Eiwitgehalten gedroogde peulvruchten

Bron: NEVO tabel

Geschied voor Nederlandse weer

Lupine is goed te telen onder Nederlandse omstandigheden, waarmee het zich onderscheidt van veel populaire peulvruchten zoals linzen en soja. Dit maakt lupine een praktische keuze voor Nederlandse boeren en draagt bij aan de diversificatie van gewassen.

Pas op voor de bitterstof

Net als andere planten bevat lupine natuurlijke gifstoffen. Sommige soorten lupine zijn heel bitter door een hoog gehalte aan alkaloiden. Als het te veel bitterstof bevat is de boon ongeschikt voor consumptie voor zowel mens als dier. Door de kruising van de rassen bevatten witte, gele en blauwe lupine tegenwoordig maar een laag gehalte aan alkaloiden, daarom zijn ze veilig om te eten.

Past in slimme vruchtwisseling

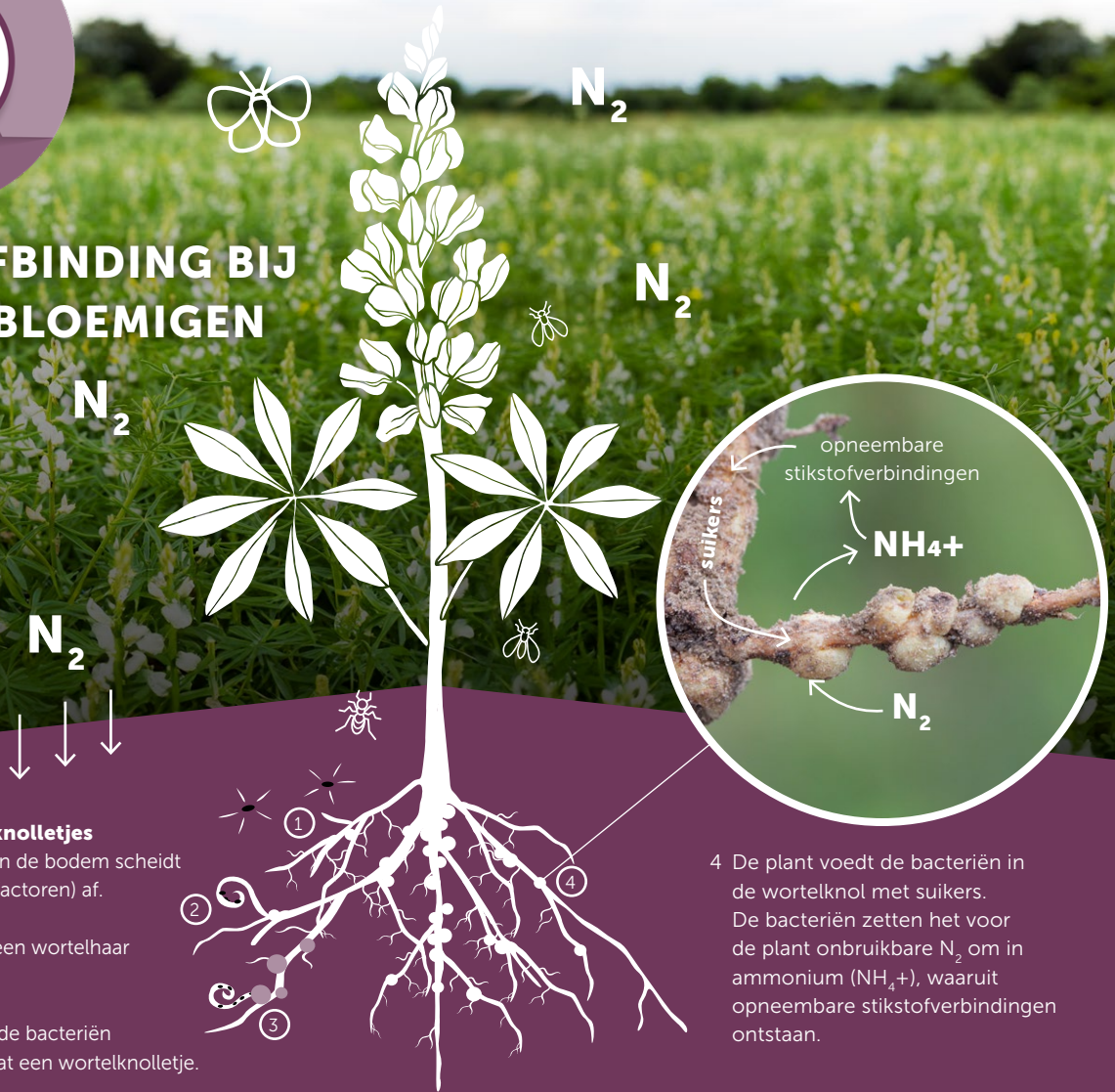
Vanuit het oogpunt van de landbouw is lupine een waardevolle aanvulling op het bouwplan. Door stikstof vast te leggen, koolstof in de bodem op te bouwen en fosfaat te mobiliseren, draagt het gewas bij aan een gezonde bodem.

Insecten zijn dol op lupine

Naast agronomische voordelen is lupine als bloeiend gewas aantrekkelijk voor hommels en andere insecten. Het ondersteunt de biodiversiteit in landbouwgebieden en draagt bij aan een gevarieerd landschap.

STIKSTOFBINDING BIJ VLINDERBLOEMIGEN

Vorming van wortelknolletjes

- 1 Rhizobium-bacterie in de bodem scheidt signaalstoffen (Nod-factoren) af.
- 2 Na herkenning kruit een wortelhaar om de bacterie.
- 3 Via een buis worden de bacteriën toegelaten: er ontstaat een wortelknolletje.

- 4 De plant voedt de bacteriën in de wortelknol met suikers. De bacteriën zetten het voor de plant onbruikbare N_2 om in ammonium (NH_4^+), waaruit opneembare stikstofverbindingen ontstaan.

Conclusie

De teelt van lupine niet alleen een veelbelovende stap in de richting van duurzame voedselproductie, maar biedt ook diverse voordelen voor zowel de gezondheid van de consument als de verduurzaming van de landbouw. Het is een waardevolle toevoeging aan het scala van gewassen dat bijdraagt aan een gezonde en ecologisch verantwoorde voedselproductie.

Voor de teelt van lupine is een teelthandleiding opgesteld. Scan de QR-code om deze te downloaden.

www.slimmegewasrotaties.nl

